

КРИВИЧНО ДЕЛО ТРГОВИНА ЉУДИМА ИЗ ЧЛАНА 388. КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА

У понашању окривљеног које се састоји у задржавању личних докумената оштећене која је страни држављанин и вршењем насиља над њом уз претње, а све у циљу експлоатације оштећене која се састоји у просјачењу које оштећена врши у корист окривљеног, при чему је окривљени свестан свог дела и хоће његово извршење, стичу се обележја кривичног дела трговине људима из члана 388. став 1. КЗ.

Из образложења:

Побијаном пресудом окривљени је оглашен кривим због кривичног дела трговине људима из члана 388. став 1. КЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци у коју се има урачунати време проведено у притвору и изречена му је мера безбедности протеривања странаца са територије Републике Србије са трајањем од десет година, с тим да се време трајања рачуна од дана правноснажности пресуде а време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Апелациони суд у Београду је одбио као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног и потврдио првостепену пресуду.

Правилна је оцена првостепеног суда да је окривљени задржао личне исправе оштећене управо у циљу њеног држања и вршења притисака на њу да просјачи, имајући у виду да је оштећена страни држављанин и да није могла да напусти Републику Србију без личних докумената, а без обзира на чињеницу што иста разуме и говори српски језик. У прилог наведеном говори и то да је из исказа оштећене такође утврђено да је окривљени, поред задржавања личних исправа оштећене, предузимао и друге алтернативно прописане радње извршења предметног кривичног дела тако што је силом, претњом и злоупотребом односа зависности и тешких прилика оштећене, исту држао у циљу просјачења. Наиме, из исказа оштећене произилази да је окривљени два месеца након уласка у Републику Србију почео да је присиљава да проси како би имали од чега да живе јер су били у тешкој материјалној ситуацији, тако што јој је претио и тукао је свакодневно по целом телу употребљавајући у ту сврху поред осталог и бакарну жицу, алуминијумску цев и кабал за струју, односно тако што ју је доводио испред зграде где је требало да проси и чекао је преко пута улаза у зграду ради преузимања новца, па се изјављеним жалбама неосновано истиче како неспорно постојање насиља окривљеног према оштећеној није у узрочној вези са држањем оштећене у циљу просјачења.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 6471/11 од 09. фебруара 2012. године и пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 3780/10 од 06. септембра 2011. године).

*Аутор сентенце: Небојша Павловић,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*